

1 Timotheüs 4:6-11

In de verzen 6 en 7 zet Paulus twee zaken scherp tegenover elkaar. In vers 6 houdt Paulus aan Timotheus voor dat hij een goede dienaar van Christus is, als hij zich onderlegt in de woorden van het geloof en de goede leer. Daartegenover zet hij in vs. 7 waar dwaalleraren zich mee bezig houden. Hij noemt hun vroom gepraat 'onheilige oude-vrouwen-praat' (NBG). De HSV vertaling vindt deze bewoordingen waarschijnlijk wel erg vrouwonvriendelijk. Daar staat 'onheilige en onzinnige verzinsels'. Zijn bedoeling is wel duidelijk, waarschijnlijk. In hoofdstuk 1:4 waarschuwt Paulus al, dat de gemeente zich niet moet bezighouden met fabels en eindeloze geslachtsregisters. Die dingen kunnen wel diepzinnig klinken, maar ze brengen je niet verder in je geloof. Paulus noemt het kletsboek, gezwam in de ruimte.

Timotheüs krijgt van Paulus het advies om zich met andere dingen bezig te houden. Timotheüs moet zich oefenen in de godsvrucht. Van dat Griekse woord 'oefenen' dat Paulus hier gebruikt is ons woordje 'gymnastiek' afgeleid. Je zou wat Paulus hier zegt als volgt kunnen omschrijven: doe gymnastiek met betrekking tot de godsvrucht. Train je met het oog op de godsvrucht. Houd je godsvrucht in conditie.

Met godsvrucht doelt Paulus op het leven met God. Dat blijft niet vanzelf in conditie, zegt hij. Het heeft training nodig. Dat is naar mijn idee een belangrijke opmerking. Er zijn veel mensen die om zo te zeggen 'zittend' geloofsleven leiden. Maar precies zoals een zittend leven niet bevorderlijk is voor de lichamelijke conditie, is het dat ook niet voor de geloofsconditie. Daarom zegt Paulus: doe er iets aan! Doe aan geloofstraining. Zorg dat je in beweging blijft. Het is niet alleen de bedoeling dat je een kerkbank warm houdt, maar dat je je priesterlijke taak vervult. Dat is nodig voor een goed functioneren van je geloofsleven. Op welke manier je jezelf moet trainen in je geloof, is na alles wat Paulus schrijft in het voorgaande wel duidelijk. Dat moet je doen door je te verdiepen in het Woord van God, door daar steeds meer in thuis te raken. Je moet dat doen door dat Woord in praktijk te brengen en je gaven te benutten. En door een leven van gebed te leiden. Op die manier houd je je godsvrucht in conditie.

Vervolgens wijst Paulus er op dat lichamelijke conditietraining maar een zeer beperkt belang kent, vergeleken met de godsvrucht. De lichamelijke training houdt je lichaam een beetje op peil – zolang het duurt, want hoe ouder je wordt, hoe moeilijker het wordt. Maar de godsvrucht houdt de belofte in van leven, niet alleen nu, maar ook in

de toekomst, over de grenzen van de dood heen.

Vermoedelijk citeert Paulus hier weer een in de kringen van de eerste christenen een gangbaar gezegde.

We moeten ons even proberen te verplaatsen in de tijd van toen. In de Grieks-Helleense wereld waarin zij leefden, stond alles wat te maken had met lichamelijke oefening, met conditietraining en bodybuilding en sport, bijzonder hoog aangeschreven. Je hoeft maar te kijken naar de Griekse beeldhouwwerken die bewaard gebleven zijn, om dat te zien. Het is ook niet toevallig dat we nog steeds spreken over *Olympische Spelen*. Die stammen uit de Griekse tijd van toen. Elke stad van betekenis had een gymnasium, zo werden de sportscholen genoemd, waar allerlei sporten beoefend werden. Voor de Grieks-Helleense mens behoorden sport en training van het lichaam tot de belangrijkste dingen van het leven. Die verheerlijking van het lichaam zien we trouwens in onze selfie-cultuur ook weer heel sterk de kop op steken. Het lijkt wel een patroon. Waar het geestelijk leven verwaarloosd wordt, steekt een overdreven waardering voor het lichamelijke de kop op.

Zo was het in Paulus' tijd ook. Er ontstond bij de eerste christenen het gezegde: de oefening van het lichaam is van veel minder belang dan de godsvrucht.

We moeten wel even opletten dat Paulus niet zegt dat lichamelijke oefening en sport en conditietraining volledig zinloos en nutteloos is. Er zijn wel mensen die dat er van gemaakt hebben, maar dat is onjuist. Paulus vergelijkt twee dingen met elkaar: sport en godsvrucht, het leven uit geloof. Als je die twee dingen naast elkaar zet, zegt Paulus, is het geen vraag meer wat het belangrijkste is. Wie al zijn tijd aan sporten besteedt en daardoor geen tijd meer heeft voor de training van zijn geloofsleven, voor het zich verdiepen in Gods Woord, heeft verkeerde prioriteiten gesteld. Dat geldt natuurlijk niet minder van de passieve sportconsumptie. Er zijn mensen die alles weten over alle voetballers in Nederland, of zonder haperen twintig namen weten op te noemen van twintig Tour de France wielrenners. Maar als je deze mensen bijvoorbeeld vraagt waar je in de Bijbel de geschiedenis van Jezus' hemelvaart kunt vinden, staan ze met de mond vol tanden.

Het nut van veel kennis over sport is tamelijk beperkt. Je kunt er misschien een prijsvraag of quiz mee winnen. Maar de kennis van Gods Woord gaat dat ver te boven. Die houdt de belofte in van leven, in heden en toekomst. Er zijn mensen die

midden in de nacht opstaan om een bokswedstrijd of een Formule 1 wedstrijd te kunnen zien, maar die 's zondagmorgens niet uit hun bed kunnen komen om zich samen met de gemeente van Christus te verdiepen in Gods Woord. Die kerkdienst vinden ze dan veel te vroeg. Zulke mensen laten duidelijk zien, waar hun eigenlijke belangstelling ligt en wat zij echt belangrijk vinden in het leven.

Wat deze mensen belangrijk vinden is van weinig nut. De verhouding liggen omgekeerd. Oefening van je geloof heeft eeuwigheidswaarde!

Omdat het belang van godsvrucht zo onnoemelijk groot is, getroosten wij ons moeite en inspanning bij de training van ons geloof, vervolgt Paulus. Paulus' inspanning ging nog wel een beetje verder dan op tijd opstaan op zondagmorgen. Hij gebruikt woorden als zwoegen en strijden. Hij doet dat omdat hij z'n hoop heeft gevestigd op de levende God. Want God is de Heiland, de Redder, de Verlosser van mensen. Paulus heeft in 2:4 al gezegd dat God wil dat alle mensen gered worden. Dat is Gods verlangen! Hij staat voor iedereen klaar. En allen die Christus in geloof aanvaarden, worden ook metterdaad gered. Vandaar ook dat Paulus dat zinnetje toevoegt: inzonderheid voor de gelovigen.

God wil redding van alle mensen, het zal aan Hem niet liggen. Het aanbod ligt er. Maar die verlossing wordt alleen ervaren door hen die gelovig hun vertrouwen op Jezus stellen. Tot geloof komen vraagt om een keuze. De keuze om Jezus te aanvaarden. Het onderhouden van je geloof vraagt training. Oefening van godsvrucht. Het klinkt wel ouderwets, maar daar komt het wel op aan. Onze relatie met God vraagt om ook om inspanning van onszelf. Gods Woord en gebed zijn de middelen die ons daarvoor worden aangereikt. We hebben samen nu een paar verzen uit Gods Woord overdacht, laten we dan nu maar tijd nemen om te bidden.

AMEN